

eul_wid: izm-ac

Ῥιανὸς ὁ Κρήσις · Rhianus of Crete

Fragments of the Achaean History

Ἀποσπάσματα τῆς Ἀχαιϊκῆς Ἱστορίας

Period: Ἑλληνιστική Hellenistic

Dialect: Κοινή Koine

Domain: Ἔπος Epic

Format: Συναγωγή Collection

- 3a, 265, F¹ STEPH. BYZ. s. Ἀπία (EUST. DION. Per. 414). οὕτως οἱ νεώτεροι τὸ Ἄργος, καὶ τοὺς κατοικοῦντας Ἀπιδόνας, ἀπὸ Ἄπιδος τοῦ Φορωνέως, ὡς Ῥιανὸς ἐν Ἀχαικῶν β · « ὑμετέρη (?) τοι, τέκνα, Φορωνέος Ἰνα <χίδαο> / ἀρχῆθεν γενεή· τοῦ δὲ κλυτὸς ἐκγένετ' Ἄπις, / ὅς ῥ' Ἀπίην ἐφάτιξε καὶ ἀνέρας Ἀπιδανῆας ». τὸ ἐθνικὸν Ἀπιεύς, δηλῶν τὸν Πελοποννήσιον Ἀπιδόνες δὲ καὶ οἱ Ἀρκάδες, ἀπὸ Ἀπιδόνος ποταμοῦ ἢ τοῦ υἱοῦ Φορωνέως Ἄπιδος
- 3a, 265, F^{2a} —s. Ἀτλαντες· ἔθνος Λιβυκόν· [Ἡρόδοτος δ (184)] . ἔστι καὶ <Ἀρκαδίας> · τὸ ὄνομα ἀπὸ τῶν ὀρών τῶν δύο Ἀτλάντων· Ῥιανὸς [δὲ] ἐν Ἀχαικῶν β . [Ἀτάραντας μετ' αὐτοὺς εἶναί φησι καὶ Ἀτλантаς· καὶ ὅτι οὐ βλέπουσιν οὗτοι ὀνείρους] .
- 3a, 265, F^{2b} EUST. DION. Per. 66: καὶ Ῥιανὸς δέ, ὡς φασιν, Ἀτάραντάς τινας ἱστορεῖ, καὶ μετ' ἐκείνους κεῖσθαι λέγει τοὺς Ἀτλантаς, οἳ καὶ λέγονται μὴ βλέπειν ὀνείρους.
- 3a, 265, F³ —s. Βολίνη· πόλις Ἀχαιίας, ὡς Ῥιανὸς ἐν Ἀχαικῶν β .
- 3a, 265, F⁴ STEPH. BYZ. s. Φαιστός· πόλις Κρήτης ἔστι καὶ Ἀχαιίας, ὡς Ῥιανὸς ἐν Ἀχαικῶν γ . τὸ ἐθνικὸν ὁμοίως Φαίστιος· ἔστι καὶ ἀπὸ τοῦ Φαιστίνος Φαιστίνιος. ἔστι καὶ ἄλλη Φαῖστος Πελοποννήσου ἢ πρότερον Φρίζα καλουμένη.
- 3a, 265, F⁵ STEPH. BYZ. s. Σκόλις· Ἀχαιίας πόλις. ὁ πολίτης Σκολιεύς, ὡς Ῥιανὸς ἐν δ Ἀχαικῶν.
- 3a, 265, F⁶ SCHOL. APOLL. RHOD. 3, 1—5 c: Ῥιανὸς δὲ ἐν α Ἡλιακῶν φησι μηδὲν διαφέρειν, εἰ μίαν ἐπικαλεῖται τῶν Μουσῶν τις· πάσας γὰρ σημαίνει διὰ μιᾶς. λέγει δὲ οὕτως· « πᾶσαι δ' εἰσαίουσιν, μῆς ὅτε τοῦνομα λέξεις » .
- 3a, 265, F⁷ STEPH. BYZ. s. Λαπέρσα· θηλυκῶς ὄρος Λακωνικῆς, οὗ μέμνηται Ῥιανὸς ἐν Ἡλιακῶν α . ἀπὸ τῶν Λαπερσῶν Διοσκούρων. τὸ ἐθνικὸν Λαπερσαῖος.
- 3a, 265, F⁸ —s. Μελαινάι· πόλις Ἀρκαδίας Ῥιανὸς ἐν Ἡλιακῶν α · « Γόρτυν [α ν] Ἡραίαν τε πολυδρύμους τε Μελαινάς » .
- 3a, 265, F⁹ —s. Νώνακρις· πόλις Ἀρκαδίας· Ῥιανὸς ἐν Ἡλιακῶν α .
- 3a, 265, F¹⁰ STEPH. BYZ. s. Λιθήσιος ὁ Ἀπόλλων ἐν τῷ Μαλέα <ι> , λίθωι προσιδρυμένος ἐκεῖ· Ῥιανὸς Ἡλιακῶν γ . [ὡς γὰρ ἀπὸ τοῦ Μάραθος Μαραθήσιος, οὕτω καὶ τοῦτο] .
- 3a, 265, F¹¹ STEPH. BYZ. s. Ἀμυθαονία· μοῖρα τῆς Ἥλιδος ἀπὸ Ἀμυθάονος τοῦ Κρηθέως, ὡς Ῥιανός.
- 3a, 265, F^{12*}

STEPH. BYZ. s. Ἐθνέσται· ἔθνος Θεσσαλίας, ἀπὸ Ἐθνέστου τῶν Νεοπτολέμου παίδων ἑνός, ὡς Ῥιανὸς δ καὶ ε (F 20).

3a, 265, F 13 —s. Ἀρκτᾶνες· ἔθνος Ἠπειρωτικόν· Ῥιανὸς ἐν δ Θεσσαλικῶν.

3a, 265, F 14 —s. Γενοαῖοι· ἔθνος Μολοσσίας, ἀπὸ Γενοῦ ἄρχοντος αὐτῶν· Ῥιανὸς δ Θεσσαλικῶν.

3a, 265, F 15 —s. Δωνεττῖνοι· ἔθνος Μολοσσικόν· Ῥιανὸς δ Θεσσαλικῶν « αὐτὰρ Δωνεττῖνοι ἰ δ ’ ὀτρηροὶ Κεραῖνε ς ». καὶ ἐν τῇ ζ (F 21)

3a, 265, F 16 —s. Ὑπαιλόχιοι· ἔθνος Μολοσσικόν· Ῥιανὸς ἐν δ Θεσσαλικῶν.

3a, 265, F 17 STEPH. BYZ. s. Ἐλινοί· ἔθνος Θεσπρωτικόν· Ῥιανὸς δ Θεσσαλικῶν. καὶ Ἐλινία ἡ χώρα.

3a, 265, F 17b —s. Χαῦνοι· ἔθνος Θεσπρωτικόν· Ῥιανὸς δ Θεσσαλικῶν « Κεστρίνοι Χαῦνοί τε καὶ αὐχέντες Ἐλινοί » .

3a, 265, F 18* —s. Κέλαιοι· ἔθνος Θεσπρωτικόν προσεχὲς τῇ Θετταλίᾳ· Ῥιανὸς δ . λέγονται καὶ Κελαιθεῖς.

3a, 265, F 19 —s. Παραναῖοι· ἔθνος Θεσπρωτικόν· Ῥιανὸς ἐν δ Θεσσαλικῶν « σὺν δὲ Παραναίους καὶ ἀμύμονας Ὀμφαλιῆα ς » . καλοῦνται δὲ ἀπὸ τοῦ παρὰ τὸν Αὔρον ποταμὸν οἰκεῖσθαι.

3a, 265, F 20 —s. Συλίονες· ἔθνος Χαονίας, ὡς Ῥιανὸς ἐν δ Θεσσαλικῶν « Συλίονες δ ’ ἔσποντο ὁμο ὦ » .

3a, 265, F 22 STEPH. BYZ. s. Δωνεττῖνοι· (F 15) καὶ ἐν τῇ ζ « ἑπτὰ δὲ Δωνεττῖνο ι , ἀτὰρ (δυ ο) καὶ δεκα Κᾶρε ς » .

3a, 265, F 23 STEPH. BYZ. s. Ἀρτεμίτα· [νῆσος Τυρρηνικὴ παρὰ τὴν < Αἰ > θάλειαν νῆσον, ὡς Φίλων ὁ δὲ Ἀρτεμίδωρος (V) φησιν ὅτι χερρόνησος περὶ τὴν ἐκβολὴν τοῦ Ἀχελώϊου ποταμοῦ λεγομένη Ἀρτεμίτα] ἔστι καὶ πλησίον τῶν Ὀξειῶν νήσων νῆσος Ἀρτεμίτα· Ῥιανὸς η Θεσσαλικῶν « νήσοις Ὀξειήισι καὶ Ἀρτεμί < τ > ηὶ ἐπέβαλλο ν » .

3a, 265, F 24* —s. Ὀνθύριον· πόλις Θεσσαλικὴ περὶ τὴν Ἄρνην. τὸ ἐθνικὸν Ὀνθυριεύς· Ῥιανὸς η .

3a, 265, F 25 STEPH. BYZ. s. Φύλλος· πόλις ἐν Θετταλίᾳ· Στράβων θ (5,14). Ῥιανὸς δὲ Φύλλον θηλυκῶς λέγει ἐν θ Θεσσαλικῶν « οἱ δ ’ ἄφαρ ὀπλισθέντες ἴσαν κранаὴν ποτὶ Φύλλο ν » . οἱ οἰκοῦντες Φυλλεῖς.

3a, 265, F 26 STEPH. BYZ. s. Θαμία· πόλις Θεσσαλίας· Ῥιανὸς ιδ Θεσσαλικῶν. καὶ Θαμίεια.

3a, 265, F 27* STEPH. BYZ. s. Τριπόλισσοι· ἔθνος Θεσπρωτικόν, οὗς καὶ Τριπολισσίους καλεῖ Ῥιανὸς ἐν τῷ ιε .

3a, 265, F 28* STEPH. BYZ. s. Αἰγώνεια· πόλις Μηλιέων· Λυκόφρων (Alex. 903) « ὧν οἱ μὲν Αἰγώνειαν ἄθλιοι πάτρων » καὶ Ἐκαταῖος (1 F 132). Ῥιανὸς ις Αἰγώνην αὐτὴν λέγει.

3a, 265, F 29 SCHOL. A HOM. IL. B 175: καὶ τὸ εὐκνήμις ἀμέλει ἐπὶ τῆς Ἀθηνᾶς τέτακται παρὰ Ῥιανῶι ἐν Θεσσαλικοῖς « τοὶ δ ’ ἤδη ἐπὶ νηὸν εὐκνήμιδος Ἰτῶνη ς »

3a, 265, F 30* SCHOL. APOLL. RHOD. 3, 1090b: ἡ Θεσσαλία ἐκαλεῖτο τὸ παλαιὸν Πυρρ < αί > α, ὡς Ῥιανός· « Πυρραῖην ποτὲ τὴν γε παλαιότεροι καλέεσκον / Πύρρης Δευκαλίωνος ἀ π ’ ἀρχαίης ἀλόχοιο · / Αἰμονίην δ ’ ἐξαῦτις ἀ φ ’ Αἴμονο ς , ὃν ῥα Πελασγὸς / γείνατο φέρτατον υἱόν · ὁ δ ’ αὖ τέκε Θεσσαλὸν Αἴμω ν , / τοῦ δ ’ ἄπο Θεσσαλίνην λαοὶ μετεφημίζαντ ο » . οἱ δὲ ἀπὸ Θεσσαλοῦ τοῦ Ἡρακλέους τοῦ Φειδιππ[ίδ]ου πατρὸς μετὰ τὰ Τρωικὰ κληθῆναί φασι. διαιρεῖται δὲ εἰς μέρη δ ταῦτα παρατίθεται Ἀπολλόδωρος ἐν Νεῶν καταλόγῳ (244 F 164).

3a, 265, F 30* STEPH. BYZ. s. Αἰμονία· ἡ Θετταλία ἀπὸ Αἴμονος. Αἴμων δὲ υἱὸς μὲν [Χλῶρου τοῦ] Πελασγοῦ, πατὴρ δὲ Θεσσαλοῦ, ὡς Ῥιανὸς [καὶ ἄλλοι] .

3a, 265, F 31 STEPH. BYZ. s. Ἀγυλλὰ· πόλις Τυρρηνίας κτίσμα τῶν ἐκ Θετταλίας Πελασγῶν ὁ πολίτης Ἀγυλλαῖος· Ῥιανὸς δὲ Ἀγύλλιον εἶπε χαλκὸ ν .

3a, 265, F 32

—s. Ἄζωρος· πόλις Πελαγονίας τῆς λεγομένης Τριπολίτιδος, ὡς Στράβων (7, 7, 9), ὑπό τινος ἐκτισμένη Ἀζώρου· λέγεται καὶ πληθυντικῶς «ἐν Ἀζώροις». ὁ πολίτης Ἀζωρίτης, ὡς Ἀλωρίτης (πόλις δὲ Μακεδονίας καὶ ἡ Ἄλωρος). Ῥιανὸς Ἀζωρείαν αὐτὴν φησιν.

3a, 265, F 33 —s. Ἀμυμνοί· ἔθνος Ἡπειρωτικόν· Ῥιανὸς ** λέγεται καὶ Ἀμυμναῖος.

3a, 265, F 34 —s. Ἐχῖνος· πόλις Ἀκαρνανίας, Ἐχίνου κτίσμα. <ἔστι καὶ Θεσσαλίας> · Ῥιανὸς « Ἐχίον (?) ἄστ υ » ταύτην εἶπεν.

3a, 265, F 35 —s. Κρηστών· πόλις Θράικης. ἔοικε δὲ εἶναι ἡ Κρηστών παρ' Ἡροδότῳ (1, 57) ὁ πολίτης Κρηστωναῖος παρὰ Πινδάρῳ· Ῥιανὸς δὲ Κρηστωνίους αὐτοὺς φησιν· Ἐκαταῖος (1 F 153) δὲ Κρηστώνας

3a, 265, F 36 STEPH. BYZ. s. Φάληρον· δῆμος καὶ ἐπίνειον τῆς Ἀττικῆς ἔστι καὶ πόλις ἐν Ὀπικοῖς ἔστι καὶ Θετταλίας ἄλλη πρὸς τῇ Οἴτῃ, ἣν Ῥιανὸς διὰ τοῦ α γράφει Φάλαρον λέγων, καὶ Φάληρον διὰ τοῦ η .

3a, 265, F 37 —s. Φαλώρη· πόλις Θετταλίας. ταύτην Ῥιανὸς Φαλωρίαν (?) καλεῖ. τὸ ἐθνικὸν Φαλωρεὺς καὶ Φαλωρίτης (?), ὡς Μαρωνίτης.

3a, 265, F 38 STEPH. BYZ. s. Ἰρά· ὄρος Μεσσηνίας· Ῥιανὸς ἐν Μεσσηνιακῶν α . ἔστι καὶ πόλις Μαλιέων ἀπὸ Ἰρου. ἔστι καὶ πόλις Λέσβου. καὶ ἡ παρ' Ὀμήρῳ (I 150; 292) «Καρδαμύλην τ' Ἐνόπην τε καὶ Ἰρήν».

3a, 265, F 39 STEPH. BYZ. s. Δώτιον· τὸ θηλυκὸν Δωτηίς· Ῥιανὸς ἐν δ Μεσσηνιακῶν « αὐδὴν εἰσάμενος Δωτηί <δι> Νικοτελείη ι » .

3a, 265, F 40 STEPH. BYZ. s. Φιγαλε <ί> α· πόλις Ἀρκαδίας. Ῥιανὸς ἐν ε Μεσσηνιακῶν « τὴν μὲν ἀνήγε τ ' ἄκοιτιν ἐπὶ κραναὴν Φιγάλεια ν ».

3a, 265, F 41 STEPH. BYZ. s. Ἀτάβυρον· ὄρος Ῥόδου· Ῥιανὸς ζ Μεσσηνιακῶν.

3a, 265, F 42 PAUSAN. 4, 6, 1: πρὶν δὲ ἢ συγγράφειν με τὸν πόλεμον διακρίναί τι καὶ ἡλικίας [ἔργα] πέρι ἠθέλησα ἀνδρὸς Μεσσηνίου. τὸν γὰρ πόλεμον τοῦτον, γενόμενον μὲν Λακεδαιμονίων καὶ τῶν συμμάχων πρὸς Μεσσηνίους καὶ τοὺς ἐπικούρους, ὀνομασθέντα δὲ Μεσσήνιον ἀπὸ τῶν συμφορῶν Ῥιανὸς τε ἐν τοῖς ἔπεσιν ἐποίησεν ὁ Βηναῖος καὶ ὁ Πριηνεὺς Μύρων (106 T 1)· λόγοι δὲ πεζοὶ Μύρωνος ἐστὶν ἡ συγγραφὴ. (2) συνεχῶς μὲν δὴ τὰ πάντα ἐξ ἀρχῆς ἐς τοῦ πολέμου τὴν τελευτὴν οὐδετέρῳ διήνυσται, μέρος δὲ ὧι ἐκάτερος ἠρέσκετο ὁ μὲν τῆς τε Ἀμφειάς τὴν ἄλωσιν καὶ τὰ ἐφεξῆς συνέθηκεν οὐ πρόσω τῆς Ἀριστοδήμου τελευτῆς, Ῥιανὸς δὲ τοῦδε μὲν τοῦ πρώτου τῶν πολέμων οὐδὲ ἤψατο ἀρχὴν· ὅποσα δὲ χρόνῳ συνέβη τοῖς Μεσσηνίοις ἀποστᾶσιν ἀπὸ Λακεδαιμονίῳ ν , ὁ δὲ καὶ ταῦτα μὲν οὐ τὰ πάντα ἔγραψε , τῆς μάχης δὲ τὰ ὕστερα ἦν ἐμαχέσαντο ἐπὶ τῇ τάφρῳ τῇ καλουμένῃ μεγάλη ι . (3) ἄνδρα ὅσον οὐ Μεσσήνιον—τούτου γὰρ δὴ ἔνεκα τὸν πάντα ἐποίησάμην <περὶ> Ῥιανοῦ καὶ Μύρωνος λόγον—Ἀριστομένην, ὃς καὶ πρῶτος καὶ μάλιστα τὸ Μεσσήνης ὄνομα ἐς ἀξίωμα προήγαγε, τοῦτον τὸν ἄνδρα ἐπεισήγαγε μὲν ὁ Πριηνεὺς ἐς τὴν συγγραφὴν, Ῥιανῶι δὲ ἐν τοῖς ἔπεσιν οὐδὲν Ἀριστομένης ἐστὶν ἀφανέστερος ἢ Ἀχιλλεὺς ἐν Ἰλιάδι Ὀμήρῳ ι . διάφορα οὖν ἐπὶ τοσοῦτον εἰρηκότων, προ <σ> ἔσθαι μὲν τὸν ἕτερόν μοι τῶν λόγων καὶ οὐχ ἅμα ἀμφοτέρους ὑπελείπετο, Ῥιανὸς δὲ μοι ποιῆσαι μᾶλλον ἐφαίνετο εἰκότα ἐς τὴν Ἀριστομένους ἡλικίαν. (4) Μύρωνα δὲ ἐπὶ τε ἄλλοις καταμαθεῖν ἐστὶν οὐ προορώμενον εἰ ψευδῇ τε καὶ οὐ πιθανὰ δόξει λέγειν, καὶ οὐχ ἥκιστα ἐν τῇδε τῇ Μεσσηνίᾳ συγγραφῇ· πεποίθηκε γὰρ ὡς ἀποκτείνειε Θεόπομπον τῶν Λακεδαιμονίων τὸν βασιλέα Ἀριστομένης ὀλίγον πρὸ τῆς Ἀριστοδήμου τελευτῆς· Θεόπομπον δὲ οὔτε μάχης γινομένης οὔτε ἄλλως προαποθανόντα ἴσμεν πρὶν ἢ διαπολεμηθῆναι τὸν πόλεμον μαρτυρεῖ δέ μοι καὶ τὰ ἐλεγεία τῶν Τυρταίου (F 4 D) λέγοντα «ἡμετέρῳ βασιλῇ θεοῖσι φίλῳι Θεοπόμπῳι / ὃν διὰ Μεσσήνην εἵλομεν εὐρύχορον». ὁ τοίνυν

Ἀριστομένης δόξῃ γε ἐμῇ γέγονεν ἐπὶ τοῦ πολέμου τοῦ ὑστέρου· καὶ τὰ ἐς αὐτόν, ἐπειδὴν ἐς τοῦτο ὁ λόγος ἀφίκηται, τηνικαῦτα ἐπέξειμι.

3a, 265, F 43 PAUSAN. 4, 15: οὕτως ἀπέστησαν ἔτει τριακοστῷ μὲν καὶ ἐνάτῳ μετὰ Ἰθώμης ἄλῳσιν (2) ἐν δὲ Λακεδαιμόνι οἱ τινες τηνικαῦτα ἔτυχον βασιλεύοντες, Τυρταῖος μὲν τὰ ὀνόματα οὐκ ἔγραψε, Ῥιανὸς δὲ ἐποίησεν ἐν τοῖς ἔπεισι Λεωτυχίδην βασιλέα ἐπὶ τοῦδε εἶναι τοῦ πολέμου . Ῥιανῷ μὲν οὖν ἔγωγε οὐδαμῶς κατὰ γε τοῦτο συνθήσομαι· Τυρταῖον δὲ καὶ οὐ λέγοντα ὅμως εἰρηκέναι τις ἂν ἐν τῷδε ἡγοῖτο· ἔλεγεία γὰρ ἐς τὸν πρότερόν ἐστιν αὐτῷ πόλεμον (4, 4 ff. D) «ἀμφ' αὐτὴν δ' ἐμάχοντ' ἐννέα καὶ δέκ' ἔτη / νωλεμέως / αἰχμηταὶ πατέρων ἡμετέρων πατέρες». (3) δῆλα οὖν ἐστὶν ὡς ὕστερον τρίτῃ γενεᾷ τὸν πόλεμον οἱ Μεσσήνιοι τόνδε ἐπολέμησαν, ἀποδείκνυσί τε τοῦ χρόνου τὸ συνεχὲς βασιλεύοντας τηνικαῦτα ἐν Σπάρτῃ Ἀναξάνδρον Εὐρυκράτους τοῦ Πολυδώρου, τῆς δὲ οἰκίας τῆς ἐτέρας Ἀναξίδαμον Ζευσιδάμου τοῦ Ἀρχιδάμου τοῦ Θεοπόμπου Λεωτυχίδης δὲ μετὰ Δημάρατον βασιλεύσας φαίνεται τὸν Ἀρίστωνος Θεοπόμπου δὲ Ἀρίστων ἀπόγονος ἔβδομος.

3a, 265, F 44 —4, 17, 10: Ἀριστομένης δὲ μετὰ τὴν μάχην (sc. τὴν ἐπὶ τῇ καλουμένῃ μεγάλῃ τάφρῳ 17, 2) τοὺς διαπεφευγότας τῶν Μεσσηνίων συνήθροιζε, καὶ Ἀνδανίαν μὲν καὶ εἴ τι ἄλλο ἐν μεσογαίᾳ πόλισμα ἔπεισε τὰ πολλὰ ἐκλείπειν, ἐς δὲ τὴν Εἴραν τὸ ὄρος ἀνοικίζεσθαι. συνεληλαμένοις δὲ ἐς τοῦτο τὸ χωρίον προσεκάθηντο οἱ Λακεδαιμόνιοι, πολιορκίαι σφᾶς αὐτίκα ἐξαιρήσειν νομίζοντες· ἀντήρκεσαν δὲ ὅμως οἱ Μεσσήνιοι καὶ μετὰ τὴν ἐν τῇ τάφρῳ συμφορὰν ἐνὶ τε καὶ δέκα ἔτεσιν ἀμυνόμενοι. (11) τὸν δὲ χρόνον τῆς πολιορκίας γενέσθαι τοσοῦτον δηλοῖ καὶ τάδε ἔπη Ῥιανοῦ πεποιημένα ἐς τοὺς Λακεδαιμονίους· « οὖρεος ἀργεννοῖο περὶ πτύχας ἐστρατόωντο / χεῖματά τε ποίας τε δῶ καὶ εἴκοσι πάσα ς » . χειμῶνας γὰρ καὶ θέρη κατέλεξε, πόας εἰπὼν τὸν χλωρὸν σῖτον ἢ ὀλίγον πρὸ ἀμῆτοῦ.

3a, 265, F 45* —4, 1, 6: [τὴν δὲ τελετὴν τῶν Μεγάλων θεῶν Λύκος ὁ Πανδίωνος πολλοῖς ἔτεσιν ὕστερον Καύκωνος προήγαγεν ἐς πλεον τιμῆς· καὶ Λύκου δρυμὸν ἔτι ὀνομάζουσιν ἔνθα ἐκάθηρε τοὺς μύστασ] . καὶ ὅτι μὲν δρυμὸς ἐστὶν ἐν τῇ γῇ ταύτῃ Λύκου καλούμενος, Ῥιανῷ τῷ Κρητὶ ἐστὶ πεποιημένον· « πὰρ τε τρηχὺν Ἑλαιὸν ὑπὲρ δρυμὸν τε Λύκοι ο » . [(7) ὡς δὲ ὁ Πανδίωνος οὗτος ἦν Λύκος, δηλοῖ τὰ ἐπὶ τῇ εἰκόνι ἔπη τῇ Μεθάπου] .

3a, 265, F 46 STEPH. BYZ. s. Ἀνδανία· πόλις Μεσσηνίας τὸ ἐθνικὸν Ἀνδανιεύς, ὡς Φίλων ἐν τῇ Περὶ πόλεων (III C.) [ἐκ ταύτης Ἀριστομένης ἐγένετο ἐπιφανέστατος στρατηγός. τοῦτον οἱ Λακεδαιμόνιοι πολλάκις αὐτοὺς νίκησαντα θαυμάσαντες, ὡς μόλις ἐκράτησαν ἐν τοῖς Μεσσηνιακοῖς, ἀνατεμόντες ἐσκόπουν εἰ παρὰ τοὺς λοιποὺς ἐστὶ τι, καὶ εὖρον σπλάγχνον ἐξηλλαγμένον καὶ τὴν καρδίαν δασεῖαν, ὡς Ἡρόδοτος (—) καὶ Πλούταρχος (De Herod. mal. 11 p. 856 F?) καὶ Ῥιανός]. τὸ θηλυκὸν Ἀνδανιάς. λέγεται δὲ καὶ Ἀνδάνιο ς , ὡς Ῥιανὸς ς .

3a, 265, F 47 ATHEN. 3, 22 p. 82 B: ὅτι δ' ἡ Σιδεὺς τῆς Κορίνθου ἐστὶ κώμη Ῥιανὸς εἴρηκεν ἐν α Ἡρακλείας καὶ Ἀπολλόδωρος ὁ Ἀθηναῖος ἐν ε Περὶ Νεῶν Καταλόγου (244 F 159).

3a, 265, F 48 ET. M. 153, 4: Ἀσέληνα· ὄρη οὕτω καλούμενα, ἅπερ οἱ μὲν παρὰ τὴν Τραχίνα εἰρῆσθαι, ὡς Ῥιανὸς ἐν τῷ ιδ Ἡρακλείας· Νίκανδρος δὲ ἐν τοῖς Αἰτωλ <ικ> οἷς (271/2 F 6b) ὅτι (φησὶν) ἐν αὐτοῖς τῆς Σελήνης τῷ Ἐνδυμίωνι συγκαθευδούσης, συνέβαινε τοὺς ἄλλους τόπους ἀσελήνους εἶναι, καὶ μὴ μετέχειν τοῦ τῆς θεοῦ φωτός.

3a, 265, F 49* SCHOL. AISCHYL. Sept. 164: Ὀγκαία Ἀθηνᾶ τιμᾶται παρὰ Θηβαίοις, Ὀγκα δὲ παρὰ τοῖς Φοίνιξιν. καὶ Ὀγκαῖα πύλαι. μέμνηται καὶ Ἀντίμαχος (F 41 Wyss) καὶ Ῥιανός.

3a, 265, F 50 SCHOL. RV ARISTOPH. Frösche 651: τὰν Διομεΐοις] δῆμος τῆς Αἰγίδος φυλῆς, ἀπὸ Διόμου ἐρωμένου τοῦ Ἡρακλέους, ἔστι δὲ Ἡράκλειον αὐτόθι, περὶ οὗ καὶ Ῥιανὸς φησιν, δηλῶν ὅτι Δίομος <ἐρώμενος> Ἡρακλέους ἐγένετο.

- 3a, 265, F 51* SCHOL. A HOM. IL. T 119: Ζεὺς μίγεις Ἀλκμήνῃ τῇ Ἡλεκτρύονος —ὄν δὲ τρόπον, εἴρηται ἐν τῇ Ξ (323/4)—ἔγκυον κατέστησε, μελλούσης δὲ τίκτειν ὥμοσεν ἐν θεοῖς τὸν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρῃ γεννηθέντα τῶν ἐξ ἑαυτοῦ βασιλεύσειν. Ἦρα δὲ ζηλοτύπως διατεθεῖσα τὰς μὲν Ἀλκμήνης ὠδῖνας ἐπέσχεν, Ἀντιβίαν δέ, ἣν τινες Νικίππην εἶπον, τὴν Σθενέλου γυναῖκα κυοφοροῦσαν Εὐρυσθέα ἐπτάμηνον τεκεῖν ἐποίησεν, ὅθεν καὶ τὰ ἐπτάμηννα γεννώμενα τροφῆς μοῖραν ἔλαχεν. βασιλεύων δὲ Εὐρυσθεὺς Ἡρακλεῖ τοὺς ἄθλους ἐπέτασεν, οὓς τελειώσας κατὰ Ἀθηνᾶς καὶ Ἀπόλλωνος ὑποθήκας ἀθανασίας μετέλαβεν. ἡ ἱστορία παρὰ Ῥιανῶι.
- 3a, 265, F 52 STEPH. BYZ. s. Αἰθυσσεῖς· ἔθνος Λιβυκόν, Μαρμαρίδαις πάροικον, ὡς Ῥιανός.
- 3a, 265, F 53 —s. Βεμβίνα· κώμη τῆς Νεμέας ὁ πολίτης Βεμβινίτης ὡς Σταγειρίτης, παρὰ δὲ Ῥιανῶι Βεμβινάτῃς. ἔοικεν οὖν <ὡς> Αἰγινάτης καὶ Αἰγινήτης κατὰ τροπὴν, ὡς Πανύασις (F 1—2 Ki) ἐν Ἡρακλείας α «δέρμα τε θήρειον Βεμβινήταο λέοντος»
- 3a, 265, F 54 —s. Μάκρυες· ἔθνος Λιβύης. Ῥιανός δὲ Μάκριας διὰ τοῦ ι τούτους φησί.
- 3a, 265, F 55 POLLUX 2, 180: τοὺς δὲ σφονδύλους Ῥιανός κύβους ὠνόμασεν «αὐχένος ἐξ ὑπάτοιο κύβοις ἐπιτέλλεται ἰζύς» .
- 3a, 265, F 56 SCHOL. EURIP. Alk. 1: Ῥιανός δὲ φησιν ὅτι ἐκὼν ἐδούλευσεν αὐτῶι ἑρῶν τοῦ Ἀδμήτου. s. 3 F 35.
- 3a, 265, F 57 STEPH. BYZ. s. Φύσκος· πόλις Λοκρίδος ἀπὸ Φύσκου τοῦ Αἰτωλοῦ <τοῦ> Ἀμφικτύονος τοῦ Δευκαλίωνος. ἔστι καὶ ἑτέρα Φύσκος πόλις τῆς Καρίας· ἔστι καὶ λιμὴν Ῥόδου. λέγεται καὶ ἄρσενικῶς ὁ Φύσκος [ὁ φυσικός]· «Φύσκος δέ, ἄφ' οὗ οἱ Λέλεγες οἱ νῦν Λοκροί». Ῥιανός δὲ Φυσκέας αὐτοὺς καλεῖ. λέγεται καὶ Φυσκεύς. ἔστι καὶ ἄλλη Μακεδονία καὶ τὸ ἔθνος Φύσκοι ὡς Λοκροί
- 3a, 265, F 58 CHOIROBOSK. Gr. Gr. IV 1. p. 123, 12 Hilg: εἰσὶ δὲ καὶ ἄλλα τινὰ Δωρικὰ συστέλλοντα τὸ α, ὡς παρ' Ἡσιόδωι (Th. 521) «δήσας ἀλυκτοπέδησι Προμηθέα», καὶ παρὰ τῶι Ῥιανῶι «λίθος μέγας (?)» .
- 3a, 265, F 59 STEPH. BYZ. s. Ἀράκυνθος· ὄρος Βοιωτίας, ἄφ' οὗ ἡ Ἀθηνᾶ Ἀρακυνθί <ά>ς, ὡς Ῥιανός ἐν τῇ Φήμῃ «κλυθί μοι εὐχάων Ἀρακυνθιάς εὐπατέρει α».
- 3a, 265, F 60 STOB. Flor. 3, 4, 33: Ῥιανοῦ. « ἧ ἄρα δὴ μάλα πάντες ἀμαρτίνοοι πελόμεσθα / ἄνθρωπο ι , φέρομεν δὲ θεῶν ἑτερόρροπα δῶρα / ἀφραδίῃ κραδίης· βιότοιο μὲν ὅς κ' ἐπιδευῆς / στρωφᾶτα ι , μακάρεσσιν ἐπὶ ψόγον αἶνὸν ἰάπτει / ἀχνύμενο ς , σφετέρῃν δ' ἀρετὴν καὶ θυμὸν ἀτίζει ι , / οὐδέ τι θαρσαλέος νῶσαι ἔπος οὐδέ τι ῥέξαι / ἐρριγῶ ς , ὅθι τ' ἄνδρες ἐχεκτέανοι παρέωσ ι , / καὶ οἱ θυμὸν ἔδουσι κατηφείῃ καὶ οἰζύ ς . / ὅς δέ κεν εὐοχθῆις ι , θεὸς δ' ἐπὶ ὄλβον ὀπάζη ι , / καὶ πολυκοιρανίη ν , ἐπιλήθεται οὐνεκα γαῖαν / ποσσὶν ἐπιστείβε ι , θνητοὶ δέ οἱ εἰσὶ τοκῆ ς , / ἄλ λ' ὑπεροπλίῃ [τ ε] καὶ ἀμαρτωλῆσι νόοιο / ἴσα Διὶ βρομέε ι , κεφαλὴν δ' ὑπὲρ αὐχένας ἴσχει / καὶ περ ἐὼν ὀλίγο ς , μνάται δ' εὐπηχυν Ἀθήνη ν , / ἥέ τι ν' ἀτραπιτὸν τεκμαίρεται Οὐλυμπόνδ ε , / ὥς κε με τ' ἀθανάτοισιν ἀρίθμιος εἰλαπινάζη ι . / ἥ δ' Ἄτη ἀπαλοῖσι μετατρωχῶσα πόδεσσιν / ἄκρηις ἐν κεφαλῇσιν ἀνώιστος καὶ ἄφαντος / ἄλλοτε μὲν γραίῃσι νεωτέρ η , ἄλλοτε δ' αὖτε / ὀπλοτέρησι γρηὺς ἐφίσταται ἀμπλακίησ ι , / Ζηνὶ θεῶν κρείοντι Δίκη τ' ἐπίηρα φέρουσ α » .